

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.237/2021/4.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Dzsula Marianna előadó bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

SBGK Ügyvédi iroda (ügyintéző: dr. Borbély Boglárka ügyvéd)

Az alperesek:

... I. rendű

... II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. File Zsuzsanna ügyvéd I. és II. rendűért

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.647/2020/4/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 15.P.22.091/2020/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.860 (huszonkettőezer-nyolcszázhatvan) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a II. rendű alperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű alperes a ... internetes oldalon 2020. június 2-án megjelent „... idején indított ingatlanbizniszt fejezett be a ... a VII. kerületben, ... feljelentést tettek” című cikkében (a továbbiakban: cikk) arról számolt be, hogy hűtlen kezelés gyanúja miatt folytat nyomozást a BRFK gazdasági bűnözés elleni főosztálya egy VII. kerületi ingatlanegyüttes eladása miatt bünszövetségben elkövetett csalás, hivatali visszaélés és hűtlen kezelés gyanújával. A cikk szerint a felperes, az akkori alpolgármester vezényletével kerültek értékesítésre ezek az ingatlanok a becsült 1 milliárd 40 millió forintos forgalmi érték helyett mindössze 304 millió forintért (a továbbiakban: I. közlés). A cikk szerint a kormánypárti vezetés az ingatlant 2018-ban értékesítette (a továbbiakban: II. közlés). A cikk kitért arra is, hogy a belső vizsgálat megállapítása alapján 2018-ban az alpolgármesternek is elküldték azt az önkormányzat által rendelt ügyvédi előkészítő anyagot, amely szerint a ... Projekttel kötött szindikátusi szerződés jogi szempontból azért vált okafogyottá, mert az eredeti cél, a balettoktatás kiköltöztetése más forrásból megvalósult. Ezt a feljelentés szerint az önkormányzat vezetése a képviselőtestület előtt is eltitkolta, illetve elferdítette (a továbbiakban: III. közlés). Az önkormányzat mindezek ellenére felhatalmazást adott a felperesnek, hogy készítse elő a ... (a továbbiakban: KUP) üzletrésze, azaz az ingatlanok értékesítését (a továbbiakban: második közlés). A feljelentő szerint az önkormányzat irattárában egy olyan, a felperes nevén elhelyezett aktára is rábukkantak, amely a KUP-ra vonatkozó, de nem iktatott iratokat tartalmazott (a továbbiakban: IV. közlés)

[2] A felperes a cikk – számára sérelmes - közlései miatt 2020. július 2-án helyreigazító közlemény közzétételét kérte az I. rendű alperestől valótlan tényállítások, illetve valós tények hamis színben való feltüntetése miatt. Az I. r. alperes a helyreigazítás iránti kérelmét részben teljesítette és a IV. közlést annyiban pontosította, hogy az önkormányzat 2017. májusi határozatában hatalmazta fel a felperest az értékesítésről szóló tárgyalásokra, de az eladás 2018. novemberében történt, amikor a felperes már országgyűlési és nem önkormányzati képviselő volt. A cikk végéhez pedig ezt a kiegészítést fűzte „Helyesbítés” címmel: „Cikkünk első verziójában helytelenül írtuk azt, hogy a kerületi vezetés az alpolgármester vezényletével hozta tető alá az értékesítést, mivel az eladáskor ... már országgyűlési képviselő volt. A projekttel összefüggésben a kerületi képviselő-testület 2017-es határozatában ... a céges „üzletrész értékesítésére vonatkozó tárgyalások lefolytatására” hatalmazta föl.”

[3] A felperes közszereplő politikus, a cikk által érintett időszak egy részében alpolgármester volt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes a keresetében a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdése alapján az I. rendű alperest az I-IV. közlés miatt helyreigazító közlemény és a valós tények közzétételére kérte kötelezni.

[5] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a felperes a sérelmezett közlésekből téves következtetéseket levonva „újraírta” azokat, illetve a cikkben nem írt kijelentéseket sérelmezett. A sajtószerv előtti kötelező előzetes eljárásban – és a

perben is – előterjesztett helyreigazítás iránti kérelme ezért nem felel meg a jogszabályoknak. Ennek ellenére az I. rendű alperes a sérelmezett mondatokat és a cikk tartalmát kisebb részben módosította, másrészt a cikkhez olyan tartalmú helyesbítést fűzött, amely miatt - álláspontjuk szerint - a felperes keresete teljesítettnek tekinthető. A sérelmezett közlések egy része vonatkozásában a felperesnek nincs keresetőségi joga, mivel azok az önkormányzatra, annak vezetésére vonatkoznak.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül a ... internetes portálon 2020. június 2. napján „... idején indított ingatlanbizniszt fejezett be a ... a VII. kerületben, ... feljelentést tettek” címmel megjelent cikk címe alatt, az eredeti tartalommal azonos betűméretben és megjelenéssel, a cikk elérhetőségéig tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt: „Helyreigazítás: A 2020. június 2. napján „... idején indított ingatlanbizniszt fejezett be a ... a VII. kerületben, ... feljelentést tettek” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy ... felperes, mint alpolgármester vezényletével kerültek értékesítésre a tárgybeli ingatlanok a becsült 1 milliárd 40 millió forintos forgalmi érték helyett mindössze 304 millió forintért. A valóság ezzel szemben az, hogy ... felperes sem az értékesítés előkészítésében, sem a tényleges eladásban nem vett részt”. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

[8] A másodfokú bíróság az Smtv. 12. § (1) bekezdése és a PK. 12. sz. állásfoglalásra hivatkozással kiemelte, hogy az egész cikk összefüggéseit értékelve a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy mi jut el az átlagolvasóhoz a sérelmezett kijelentés útján. A PK 13. számú állásfoglalás I. pontja értelmében sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek személyére a sajtóközlemény – nevének megjelölésével, vagy egyéb módon – utal, vagy akinek személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető. A másodfokú bíróság megállapítása szerint ezek a feltételek a II. közlés vonatkozásában nem állnak fenn, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el e vonatkozásában a keresetőségi jog hiánya miatt a keresetet.

[9] A másodfokú bíróság a további sérelmezett közlés vizsgálata körében abból indult ki, hogy a felperes közszereplő politikus, a cikk által érintett időszak egy részében alpolgármester volt, majd a kormánypárt országgyűlési képviselőjévé választották. A cikk szerzője közügyben fejt ki álláspontját, közvagyonnal kapcsolatos tényfeltáró, oknyomozó sajtóközlemény, a kifogásolt közléseket ezért az Alkotmánybíróságnak és az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) a sajtószabadság megítélésére meghatározott szempontok szerint kell elbírálni. Ezek alapján a politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik.

[10] A másodfokú bíróság megállapítása szerint az I. közlésben kifogásolt, felperesre vonatkozó tényállítás valótlan, ezt az alperesek sem vitatták. A cikknek ez a része – a harmadik bekezdésben szereplő mondat átírásával – részben módosításra is került, illetve az I. rendű alperes a cikk végéhez „Helyesbítés” címmel kiegészítést is fűzött. A másodfokú bíróság megítélése szerint a helyreigazítás helye és módja nem orvosolja teljes körűen az I. közlés valótlanosságát, nem felel meg az Smtv. 12. § (2) bekezdésében foglaltaknak, ezáltal az a sajtó-helyreigazítás személyiségvédelmi funkcióját nem tölti be.

[11] Az eredeti sajtóközlemény lényegi mondanivalója az, hogy az önkormányzat számára kedvezőtlen ügylet a felperes által került levezénylésre, a cikk további állításai ezen közlésre alapítottan mutatják be az önkormányzati ügyletet, tárják fel a ...-ben lévő üzletrész, az azt alkotó ingatlanegyüttes sorsának alakulását, értékesítésének körülményeit. A felperes által

elsőként sérelmezett közlés az, amely az önkormányzat üzletrész értékesítése, a feljelentésben szereplő – az önkormányzat új vezetése által kedvezőtlennek és jogszerűtlennek tekintett – ügylet és a felperes személye között a kapcsolatot megteremti, amelynek folytán a felperes – mint az önkormányzat egykori vezetője – az önkormányzattal, annak vezetésével azonosíthatóvá válik. A másodfokú bíróság megítélése szerint ezért a cikk módosított változata továbbra is kapcsolatot teremt a felperes és az ingatlan áron aluli értékesítése között, ez azonban a rendelkezésre álló okiratok alapján nem tárható fel.

[12] A másodfokú bíróság kiemelte, az önkormányzat határozati javaslatára alapján a képviselő-testület a ... üzletrésze és nem az ingatlan pályázat útján történő elidegenítéséről döntött és az üzletrész minimum értékét 303,9 millió forintban állapította meg. Ezért valótan a cikknek az állítása, hogy a felperes vezényletével kerültek értékesítésre az ingatlanok, azzal, hogy a felperes azt is kifogásolta, hogy az ingatlanok az ő „központi szerepe” mellett áron alul kerültek értékesítésre. A másodfokú bíróság ezért az I. közlés vonatkozásban kötelezte az I. rendű alperest a helyreigazítás közzétételére, amelynek tartalmát – a kérelem és az ellenkérelem korlátai között – úgy állapította meg, hogy egyértelmű legyen, hogy a felperes az ingatlanok és az üzletrész az értékesítésében, annak előkészítésében semmilyen szerepet nem játszott. A másodfokú bíróság megállapítása szerint a III. közlés a feljelentést tartalmát ismerteti, míg a IV. közlésben a szerző a nyomozati eljárásról ír és fogalmazza meg a véleményét, ezért ezek tekintetében a sajtó-helyreigazítás feltételei nem állnak fenn.

[13] A másodfokú bíróság megjegyezte, hogy az alperes újságírójának a felpereshez intézett megkeresése nem megfelelő, nem alapozza meg az a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban foglaltak alkalmazását. A megkeresés „fórumának” vitathatósága mellett a felperes részére megküldött kérdések nem a sajtó-helyreigazítása tárgyát képező közléseket érintik.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A jogerős ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, annak – tartalma szerint – a hatályon kívül helyezését és az az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Megsértett jogszabályként az Smtv. 12.§ (1) - (2) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:45.§ (2) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279.§-át, a 346.§ (5) bekezdését és a 495.§ (1) bekezdését jelölték meg.

[15] Felülvizsgálati álláspontjuk szerint a felperes nem a sérelmezett közléseket jelölte meg, helyette a cikkből téves következtetéseket levonva újraírta a sérelmezett mondatokat. A felperes által sérelmezett mondat, és a keresetlevél erre vonatkozó kijelentései (keresetlevél 3.4.1. pont) nem is szerepelnek a cikkben, ezért a sajtó-helyreigazítás iránti kérelme nem megfelelő. Érvelésük szerint a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a megelőző eljárásban az állítások pontos rögzítésével, az eredeti cikk helyesbítésével a helyreigazítás – és így a kereset - e körben okafogyottá vált, ezért tévesen kötelezte az I. rendű alperest a helyreigazítás közzétételére.

[16] Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.138/2019/3/II. számú ítéletére, amely szerint a sajtópert megelőzően közzétett helyreigazítások vonatkozásában a felróhatóság körében kell értékelni azt, ha a sajtószerv ugyan a cikk más részein, de az olvasókat végső soron már tájékoztatta az eljárás kimeneteléről, a közölt tények bizonyíthatatlanságáról, a helyreigazítás iránti kérelem tartalmáról. Ezért a másodfokú bíróságnak a már közzétett valós tényállításokat is figyelembe kellett volna vennie, és megfelelően értékelnie nem csak felróhatóság, de a jogi álláspontja kialakításakor is. A másodfokú bíróság megállapításával szemben, az Smtv. 12.§ (2) bekezdése nem határozza meg, hogy a helyreigazítást hol kell közzétenni, csupán annyit ír elő, hogy „a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben”. Állította,

hogy a helyesbítése mindenben megfelel az Smtv. előírásainak, szükségtelen további helyreigazítás.

[17] Hangsúlyozták, a jogerős ítélet okszerűtlenül ítélte meg a rendelkezésére álló bizonyítékokat és azokból téves következtetést levonva adott részben helyt a felperes keresetének. A képviselő-testület határozata az önkormányzat tulajdonában lévő üzletrész értékesítésére vonatkozó tárgyalások lefolytatására hatalmazza fel a felperest azzal, hogy az érdemi döntésekről a képviselő-testület határoz. A másodfokú bíróság azt a valós tény, hogy a felperes az ingatlan értékesítésének pillanatában már nem vett részt a kerület vezetésében, abban a hamis színben tünteti fel, mintha semmilyen köze nem lett volna az ingatlan értékesítéséhez vagy annak előkészítéséhez, holott ezt az F/10. alatt csatolt jegyzőkönyvnek, és az A/4 alatt csatolt rendőrségi határozat igazolja.

[18] Sérelmezték a másodfokú bíróságnak a megkeresés tárgyában tett megjegyzését, mivel az a felperes olyan új tény állítását érinti, amelyre a másodfokú eljárásban a Pp. 373. § (2) bekezdése alapján nincs lehetősége. A felperes az elsőfokú eljárásban azt nyilatkozta (8. sorszámú jegyzőkönyv), hogy „Annyi történt, hogy a facebookra írtak neki, hogy van egy cikk, amelyet megtekinthet, és azzal kapcsolatban elmondhatja a véleményét.”, majd a fellebbezésében már azt az új tény adta elő, hogy az újságíró már csak bizonyos tényekre vonatkozóan küldte el kérdését. Ezt pedig akkor sem lehet az alperesek terhére értékelni, ha az újságíró kérdése másra irányult, a kooperációra hajlandó felperes korrigálhatta volna az újságíró kérdését, esetleges hibáit.

[19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokaira hivatkozással.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] Előrebocsátja a Kúria, hogy a Pp. 407. § (1) bekezdés c) pontja kizárja a jogerős ítélet indokolása elleni felülvizsgálatot, azt kizárólag a per fő tárgya tekintetében teszi lehetővé. Ezért a Kúria az alperesek felülvizsgálati kérelmének a felperes ellenkérelmének hiánya, illetve a megkeresésének formai követelménye körében a jogerős ítélet indokolásával szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmét nem vizsgálta (vizsgálhatta). A másodfokú bíróság „megjegyzése” semmilyen szempontból nem érinti az érdemi döntést, a másodfokú eljárásban főszabályként meg nem engedett új tény állításának sérelmét pedig ez hivatkozás fogalmilag kizárja.

[21] A Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, a felülvizsgálat a Pp. 406. § (1) és (2) bekezdésében megnevezett jogerős határozatok ellen jogszabálysértésre alapítottan igénybe vehető rendkívüli perorvoslat. A felülvizsgálati kérelemnek a Pp. 413. § (1) bekezdés a) - e) pontjában felsorolt tartalmi kellékekkel kell rendelkeznie.

[22] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 2:45. § (2) bekezdését is megjelölték, felülvizsgálati kérelmükben ennek indokait nem fejtették ki, nem jelölték meg a Pp. 413. § § (1) bekezdés b) pontjában felsorolt valamennyi kötelező tartalmi kelléket, azt, hogy az állított jogszabálysértés hogyan és miért hatott ki az ügy érdemi eldöntésére, a Pp. 279. §-ának a megsértését a helyreigazítás megítélésnek körében állították.

[23] Az a hivatkozás ugyanis, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat a másodfokú bíróság nem megfelelően alkalmazta, nem azonos (azonosítható) az anyagi jogszabály téves értelmezésével. A Ptk 2:45. § (2) bekezdésének megsértésére hivatkozás

tekintetében a felülvizsgálati kérelem nem felel meg a Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak, ezért a Kúria - az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozattal a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadónak tekintett, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. és 4. pontjára is figyelemmel - azt figyelmen kívül hagyta.

[24] Az alperesek felülvizsgálati kérelme alapján a Kúriának érdemben abban kellett állást foglalnia, helytállóan ítélte-e meg azt a másodfokú bíróság, hogy az I. közlés miatt az I. rendű alperes által közzétett helyesbítés, illetve helyreigazítás nem felel meg az Smtv. 12. § (1) – (2) bekezdésének.

[25] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[26] A Kúria megítélése szerint a másodfokú bíróság az irányadó jogszabályokat helyesen értelmezve és alkalmazva jutott arra a következtetésre, hogy az Smtv. 12. § (1) – (2) bekezdése, valamint az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozat alapján a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadónak tekintett, a sajtóhelyreigazítás érvényesülési köre és az elbírálásnál irányadó szempontokról szóló PK 12. számú állásfoglalása alapján – az adott közlés tartalmát figyelembe véve – a cikkben sérelmezett első közlésnek az a része, hogy „a felperes mint alpolgármester vezényletével kerültek értékesítésre a tárgybeli ingatlanok a becsült 1 milliárd 40 millió forintos forgalmi érték helyett 304 millió forintért” olyan valótlan tényállítás, amelyhez kapcsolódóan szükséges annak közzététele is helyreigazításként, hogy a felperes az ingatlan értékesítésének az előkészítésében és az eladásában sem vett részt.

[27] A Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal, hogy nem orvosolja teljes körűen a felperes által kifogásolt I. közlés valótlanosságát az I. rendű alperesnek a megelőző eljárásban közzétett módosított szövegrésze, így a helyesbítés a keresetet nem teszi okafogyottá. Ebből a szempontból az a hivatkozás, hogy a cikk a korrigálása után már nem tartalmazza ezt az állítását, csak akkor eredményezi a kereset alaptalanságát, ha a helyreigazításra megfelelő módon úgy kerül sor, hogy abból az is kitűnik, hogy a felperes személye nem hozható összefüggésbe az ingatlan eladásával. A módosított szövegrész erre azért nem alkalmas, mert továbbra is hozzákapcsolja a felperest a képviselő-testület 2017. májusi határozatán keresztül az értékesítésről szóló tárgyalásokhoz azzal a kiegészítő megjegyzéssel, hogy az eladás 2018. novemberében akkor történt, amikor a felperes már országgyűlési képviselő volt. Ez a megfogalmazás az átlagolvasó számára azt „sugallja”, hogy a felperes részt vett az értékesítést előkészítő tárgyalásokban, csupán az eladásra került akkor sor, amikor már országgyűlési képviselő volt, ezt a tényállítást az I. rendű alperes nem bizonyította.

[28] A Kúria kiemeli, hogy a sajtó-helyreigazítási per tárgya nem az volt, hogy az 1/F/10. alatt csatolt jegyzőkönyvben feltüntetett képviselő-testületi határozatnak (ez egyébként is az üzletrész és nem az ingatlan értékesítésével kapcsolatos tárgyalásokra hatalmazta fel a felperest) mi a tartalma, hanem az, hogy az alapján a felperes részt vett-e bármilyen, az ingatlan értékesítéshez kapcsolódó tevékenységben. Ennek megítélése körében súlytalan az alpereseknek az az érvelése, hogy a nyomozóhatóságnak a feljelentés áttételéről rendelkező határozata alátámasztja, hogy a felperes részt vehetett a képviselő-testületi határozat alapján az értékesítésben. Az alperesek által csatolt feljelentés (5/A/4. alatti okirat) indokolása éppen a feljelentés tartalmára (5/A/3. alatti okirat) utalva írja azt, hogy a felperes az egyes

cselekmények elkövetési idejére figyelemmel közreműködhetett (és nem közreműködött) a feljelentés tárgyát képező cselekményekben, és ezért került sor az áttételre. A feljelentés 6. oldal 5. pontja tartalmazta azt a tényállítást, hogy az alpolgármestert a képviselő-testület felhatalmazta, hogy készítse elő tárgyalások útján a ...-ban lévő önkormányzati üzletrészt értékesítésére, azonban arra vonatkozóan semmilyen tényállítást, bizonyítékot nem adtak elő az alperesek, hogy erre az ingatlan értékesítéséhez kapcsolódóan bármilyen módon, formában az előkészítő tárgyalások alatt a felperes által került sor.

[29] A másodfokú bíróság a bizonyítékokat Pp. 279. § (1) bekezdése alapján a per egyéb adatainak az egybevetése és összességében való értékelése alapján okszerűen állapította meg, hogy a megelőző eljárásban közzétett helyreigazítás nem megfelelő és kötelezte az I. rendű alperest helyreigazítás közzétételére a valótlan tény állítása miatt. Sem a helyesbítés, sem a módosított szövegrész ugyanis továbbra sem tartalmazza, hogy a képviselő-testület határozata ellenére a felperes az értékesítésről szóló tárgyalásokban és azok előkészítésében sem vett részt.

[30] Arra helytállóan hivatkoztak az alperesek, hogy az Smtv. 12. § (2) bekezdése azon túlmenően, hogy hasonló módon és terjedelemben kell a közlemény sérelmezett részéhez képest a helyreigazítást közzétenni, más előírást nem tartalmaz. A Pp. 499. § (1) bekezdése a bíróságot hatalmazza fel arra, hogy minden egyen ügyben egyedileg mérlegelje és előírja a közzététel módjának és határidejének meghatározása mellett a jogsérelem orvoslására alkalmas tartalmú helyreigazító közlemény közzétételét. Ebből pedig az következik, hogy az alperesek állításával szemben a Pp. 346. § (5) bekezdésének és 279. §-ában foglaltak megsértése ennek körében nem értelmezhető.

[31] Mindezekre tekintettel a Kúria úgy ítélte meg, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelem alapján vizsgált jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

Smtv. 12. § (1)–(2) bekezdés

Pp. 279. §, 495. §, 413. §

Záró rész

[32] A Kúria a Pp. 499. § (1) bekezdése és a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a II. rendű alperest a felperes által felszámított felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amelynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) és (2) bekezdése alapján állapította meg.

[33] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés *f)* pontja alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, és a felülvizsgálati ügyérték alapján megállapított felülvizsgálati eljárási illetéket a II. rendű alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

[34] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. április 14.

Kúria
IV.Pfv.20.237/2021/4

8

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

hitelélül:

S.K.

A kiadmány

bírószági ügyintéző